

ಶಾಂತಿ

‘ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅಪ್’

ಬಿನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ನೇಹಿತ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.
‘ನಾನ್ ಹೇಳಿದ ಕೇಳಿಲ್ಲಾ ನಿಂಗಿ? ನಿನ್ನ ಶೂಟ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.’
ಟಪ್... ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತ.
‘ಹಾಯ್’ ಎಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ.
ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಶಾಂತಿ ಹೊರಗೋಡಿ ಬಂದಳು.
‘ಏನಾಯ್ತು ಬಿನ್ನು?’ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ಇತ್ತು.
‘ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮ.’

ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಕೈಯಿಂದ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ಬಿನ್ನುವನ್ನು ದರದರನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೆಡವಿದಳು.

ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಆತನ ಕೈಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಲ್ಟ್ ಎಳೆದು ಪುಟ್ಟ ಚಡ್ಡಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಬರಿಯ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ರಪರಪನೆ ಬಾರಿಸತೊಡಗಿದಳು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಕಿರುಚಾಡುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗು, ಕೊನೆಗೆ ಮಂಚದ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿತು. ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಲ್ಟ್ ಗೆ ಮಗು ಸಿಗದಾದಾಗ ಶಾಂತಿಯ ಆವೇಶ ಇಳಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಬೆಲ್ಟ್ ಅನ್ನು ಅಲ್ಲೆ ಎಸೆದು ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಒಳ ನಡೆದಳು.

ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕರೆ ಮಂಚದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಗು ಅಲ್ಲೇ ನಿದ್ರಿಸಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಎತ್ತಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದಳು.

■ ಆಶಾ ಹೆಗಡೆ

ಬಿಳಿಯ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಸುಂಡೆ ನೋಡಿ ತಳಮಳಿಸಿದಳು. ಮಗುವಿನ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಜಿನುಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿತ್ತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ತಂದು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸವರಿದಳು.

‘ಛೇ, ನಾನೇಕೆ ಇಷ್ಟು ವ್ಯಗ್ರಳಾದೆ? ಕಾವೇರಮ್ಮ ನಿನ್ನಂತೆ ನನಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಕೊಡು’ ಎಂದು ಗದ್ದದಿತ್ತಳಾಗಿ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಯ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕೈ ಮುಗಿದಳು.

ಪಿಸ್ತೂಲು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗೊಮ್ಮೆ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಏರಿತು. ಮಗುವಿನ ಆಟದ ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಆದರೂ ಅದರ ಇರುವಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ತೋಟದಿಂದಾಚೆ ಎಸೆದು ಬಂದಳು.

ಮಗುವಿನ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳಿಗೆ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನೀನು ಮಿಲ್ಕಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಬೇಡ ರಾಯ್’

ಅವಳು ಅವನದೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ್ದಳು.

‘ಛೇ, ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗಿ, ನೀನು ದಿಟ್ಟ ಕೊಡವ ಕನ್ನೆ ಆ ಕಲ್ಲನೆ ಕೂಡಾ ಮಾಡಬಾರದು ಶಾಂತಿ’

‘ನನಗೆ ಆ ಬಿರುದುಗಳ್ಳಾವವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬೇಕು’.

‘ನಿನ್ನಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸುವಂತಾದರೆ, ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರಾದರೂ ಯಾರು ಹೇಳು?’

‘ಅವರಿವರ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಸಾಕು’

‘ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರ ಚಿಂತನೆ ಆದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಶಾಂತಿ. ಸರಿ, ಸಂಸಾರ

